

OBAVIJESTI

Kroz tjedan koji je pred nama posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 7. 08.	Svagdan 18. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 8. 08.	Sv. Dominik, prez.	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 9. 08.	Sv. Terezija Benedikta od Križa	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 10. 08.	Sv. Lovro, đ. i mč.	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 11. 08.	Sv. Klara, dj.	u 7,30 i u 20,00 sati
Subota 12. 08.	Svagdan 18. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 13. 08.	19. NEDJELJA KROZ GODINU I DAN LOŠINJANA	u 7,30; 10,00; i u 20,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00** i u 20,00 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje Presvetom.
- U subotu je jutarnja misa u 9,00 sati u kapeli sv. Antona, a u 20,00 sati je nedjeljna misa na talijanskom jeziku.
- Tisak: Glas koncila.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su nedjeljom i blagdanom u 9,00 sati, ostale dane u 8,00 sati, jedino u subotu je u 19,00 sati.

- *Zlato i sreća nisu veliki prijatelji.*
- *Brakovi između ljepote i vjernosti rijetko su sretni.*
- *Ne vjeruj mu kad te hvali u lice, a susjeda pitaj što ti govori iza leđa.*
- *Čije je srce otvoreno i put do njega je otvoren.*
- *Više se radovati tuđoj nesreći nego svojoj sreći, grijeh je najveći.*
- *Od zla jezika možeš bježati, ali će te na kraju ipak stignuti.*
- *Predivna je veza između čiste duše i čiste kuće.*
- *Podmetni leđa i ruke će ti biti pune.*
- *Što ne može oružje, može topla riječ*

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
www.zupa-bdm-losinj.hr; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

Župa Rođenja B.D.Marije

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: X

6. kolovoza 2017.

Broj: 461

PREOBRAŽENJE GOSPODINOVO

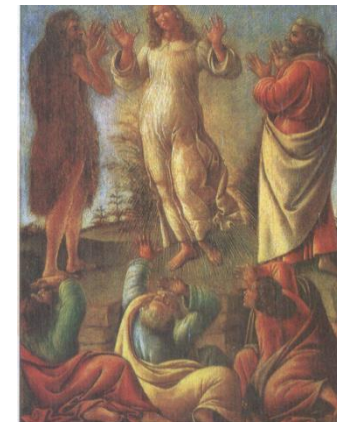
Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dn 7,9-10.13-14

Drugo čitanje: 2Pt 1,16-19

Evangelje: Mt 17,1-9

U ono vrijeme uze Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori. Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

"Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"

Papa u svojoj katehezi zadao ‘domaću zadaću’ svim kršćanima

Na današnjoj Općoj audijenciji Sveti Otac je govorio o sakramentu Krštenja, kao vratima nade. Odnosni biblijski odlomak je uzet iz Poslanice svetoga Pavla Galaćanima (Gal 3, 26-28). Prenosimo cjeloviti tekst Papine kateheze.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Crkve su nekada davno bile okrenute prema istoku. U sveti se prostor ulazilo na vrata koja su bila okrenuta zapadu, hodajući uzduž [crkvene] lađe, okrenuti k istoku. To je bio važan simbol za čovjeka antike, alegorija koja je tijekom povijesti postupno nestala. Kao ljudi modernoga doba, nenavikli na promatranje velikih znakova svemira, gotovo se nikad ne osvrćemo na jednu takvu stvar.

Zapad je glavna točka zalaska (Sunca), gdje svjetlost umire. Istok je, naprotiv, smjer odakle prvo svjetlo zore pobjeđuje tmine i podsjeća nas na Krista, [Mlado] Sunce s visine, na obzorju svijeta (Lk 1,78).

Stari obredi krštenja predviđali su da katekumeni prvi dio ispovijesti vjere obave pogleda upravljena prema zapadu. U tom su položaju bili upitani: „Odričete li se Sotone, službe njemu i njegovih djelâ?“ A budući kršćani ponavljali bi u zboru: „Odričem!“ Zatim bi se okretali nema apsidi, u smjeru istoka, gdje se rađa svjetlo, i kandidati za krštenje bili bi ponovno upitani: „Vjerujete li u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga?“ Ovaj put bi odgovarali: „Vjerujem!“.

U modernim vremenima ova se draž dijelom izgubila: izgubili smo osjetljivost za ‘jezik svemira’. Ostala nam je naravno ispovijest vjere, sastavljena sukladno krsnim pitanjima, koja je vlastita slavlju svakoga Sakramenta. Ona ipak u svom značenju ostaje netaknuta. Što znači biti kršćanin? – To znači gledati prema svijetlu, nastaviti ispovijedati vjeru u svjetlo, pa i tada kad je svijet zavijem u noć i u tmine.

Kršćani nisu izuzeti iz tminâ, niti onih vanjskih, a niti unutarnjih. Ne žive izvan svijeta, nego su po Kristovoj milosti koju su primili na Krštenju, ‘orijentirani’ [usmjereni prema ‘orijentu’ – ‘istoku’]: ne vjeruju u tamu nego u jasnoću dana; ne podliježu noći nego se nadaju zori; nisu slobodni smrću, neko prijanjaju uskrsnuću; ne prigibaju se zlu jer se stalno uzdaju u beskrajne mogućnosti dobra. To je naša kršćanska nada. Svjetlo je Isus; spasenje koje nam Isus donosi svojim svjetlom i spašava nas iz tminâ.

Mi smo oni koji vjeruju da je Bog – otac: to je to svjetlo! Nismo sirčad nego imamo Oca koji je Bog! Vjerujemo da je Isus sišao među nas i prošao istim našim životom, postavši se našim drugom – posebno siromasima i slabima: to je to svjetlo! Vjerujemo da Duh Sveti bez prestanka djeluje za dobro Čovječanstva i cijeloga svijeta i da će na kraju najveće boli povijesti biti nadvladane: to je nada zbog koje se svako jutro ponovno budimo!

Vjerujemo da će svaki osjećaj, svako prijateljstvo, dobra želja, svaka ljubav, pa čak i oni najmanji i zaboravljeni, jednoga dana pronaći svoje ispunjenje u Bogu: to je snaga koja nas potiče da svakoga dana prigrlimo svoj

život s entuzijazmom! I to je naša nada! Živjeti u nadi znači živjeti u svjetlu; u svjetlu Boga Oca, u svijetlu Isusa – Spasitelja i u svjetlu Duha Svetoga, koje nas potiče da idemo naprijed.

Tu je zatim i drugi vrlo snažan znak krsne liturgije koji nas podsjeća na važnost svjetlosti. Na koncu obreda, roditeljima – ako je riječ o djetetu – ili pak samom kršteniku – ukoliko je riječ o odrasloj osobi – uručuje se svijeća upaljena na Uskrsnoj svijeći. Riječ je o Svijeći koja u uskrsnoj noći, u potpuno zamračenoj crkvi, ulazi kako bi se ukazalo na otajstvo Isusova uskrsnuća; na ovoj Svijeći svi pale svoje osobne svijeće i plamen predaju svojim bližnjima: u tome znaku se naviješta Isusovo uskrsnuće u životu svih kršćana. Život Crkve je... – jedan prilično snažan izraz: Život Crkve je ‘kontaminacija’ svjetla. Što je više Isusova svijetla u životu Crkve, Crkva je to življa. Život Crkve je kontaminacija svjetla. Najljepši poticaj koji si međusobno možemo poželjeti jest onaj da se uvijek podsjećamo na svoje krštenje. Sad bih vas volio upitati: Koliko se vas sjeća datuma svojega krštenja..? – Nemojte odgovoriti, jer bi nekima moglo biti neugodno. Razmislite... „ – Ja ga se ne osjećam...“ – Dobro! Danas – to je za domaću zadaću – idi svojoj majci, ocu, strini, stricu, baki ili djeđu i pitaj ih: „Koji je datum moga krštenja?“ I nemoj ga više zaboraviti..! Je li to jasno? Hoćete li to učiniti? (‘Hoćemo’) Danas, ‘saznati ili se sjetiti datuma svog krštenja’, koji je datum našega ponovnog rođenja, datum svjetla. To je datum na koji smo – dopuštam si taj izraz – kontaminirani Kristovim svjetlom. Za domaću zadaću: ‘saznati ili se sjetiti datuma svojega krštenja’.

Rođeni smo dvaput: prvi put za naravni život, a drugi – zahvaljujući susretu s Kristom, na krsnom izvoru. Ovdje smo umrli smrti, kako bismo živjeli životom djece Božje, u ovome svijetu. Ovdje smo postali ljudi, kako nikada nismo zamišljali. Eto zbog čega svi trebamo širiti miris Krizme, kojim smo obilježeni na dan svoga krštenja. U nama živi i djeluje Duh Isusa, Prvorodenca među mnogom braćom, među svima onima koji se protive neizbježnoj tmini i smrti.

Koja je to milost kad kršćanin uistinu postaje ‘Kristofor’; „nositelj [Krista] Isusa“ u svijetu! Iznad svega (milost) za one koji proživljavaju stanje gubitka, očaja, tame i mržnje. A to se razumije iz tolikih malih posebnosti: od svjetlosti koju kršćanin ima u očima, od vedrine koje se ne dotiču mi najteži (životni) dani, zatim volje da se ponovno započne ‘htjeti dobro’ – pa i onda kada postoji iskustvo mnogih razočaranja!

Kada se u budućnosti bude pisala povijest naših dana, što će se o nama reći? da smo bili sposobni za na nadu, ili da smo svoju svjetlost stavili pod lonac? Ako ostanemo jer mi svojem krštenju, širiti ćemo svjetlo Božje nade; a Krštenje je početak nade – Božje nade; i moći ćemo na buduće naraštaje prenijeti razloge života.

I, da ja ne bih zaboravio, koja je ono domaća zadaća? – ‘Sjetiti se datuma svoga krštenja!’ Hvala vam!